

List z prózdninskeho lěhwa

Hanka je swojimaj staršimaj list napisala, w kotrymž jewi so 46 mjenow wšelakich zwěrjatow. Čitajće kedźbliwje a spytajće w teksće telko zwěrjatow kaž móžno namakać.

Luba maćerka,

džensa kubłarka nadobo rano praji, zo měli my šulske džěći po sydom dnjach w prózdninskim lěhwje domoj staršimaj napisać: „Mamy tu njepisane zakonje: Znajmjeńša štyri napiš linki tu na pohladnicu abo putacy list!“ Zala wo pisanje njerodźi a so mjerza. Ja cyły list napišu. Prajich sej: Rukawy sej wuhornyć a do džěta!

Naše lěhwo so łukam za wsu přizamknje, a za nim je kupa wosrjedź jězora. Hdyž přijěděchmy, dóstachmy jako dary bajkowe knihi za deščowe dny. Róža bachta nětko rady wo łuziskich bajkach, wulka hara pak tohodla njeje. Wječer w lěhwje je drje skromniša hač doma, ale najěmy so dosyta a pijemy wjele fanta-limo.

Wčera rano smy do hribow šli a kurjatka namakali. Jan praji, zo njejě žane hriby. Radšo chce brace jěsć. Lubja so jemu chaty za džěći. Sćěny w nich maja wšelake barby. Wšudže leža džěćace draby wokolo, tak zo so druhdy přez nje kopoliš kaž slepy.

Jako zastachmy po wulěće w měsće, widźachmy starca, kak wozy banje na wiki. „Dam wam rady por na kofej sobu“, wón žortowaše, połoži šěroku desku přez dwaj kózlikaj a hižo měješe předawanske blido za swój sad. Prajach Janej: „Wzmi jenož wulke jabłuka!“ Kupichmy sej tež lód, ale Janej so wafla z lodom z ruki suny a padny do łuže. Wězo so wrobliki hnydom wo picu wadźachu. Tajka droha dobrota! Jan pak je mudry był a jim dobrotu popřať. Mokru waflu tak a tak hižo jěsć njemóžeše. Kubłarka tuka na to, zo bě pachot bojaznje mučny wot pućowanja. Samo latarnju je přewidźať a nimale do njeje prasnyť. Škoda wo sad, kiž so přez to po dróze kuleše, ale jako bratřik je mi wón jara luby.

Na wulěće sym sej bohužel swój anorak womazaťa. Jako chcych jón wupłokać, stejach nadobo w ješču kaž w sněze. Jutře tu zamkar přińdže, zo by kusk za prawym pohladať, staru ławku namolowať a wokno tež. My pak pojedźemy do Wulkeho Wjelkowa a smy wćipni, kelko tam prazwěrjatow naličimy.

Lubje strowi

Hanka